

מִלֶּךְ לְעוֹלָם: יֵא יְהוָה עֵז לְעַמּוֹ יִתֵּן יְהוָה יְבָרֵךְ אֶת עַמּוֹ
בְּשָׁלוֹם:

זוהר תהלים

יִצְחָק, בֹּא וּרְאֵה, בְּכָל מְקוֹם אֲתָה מוֹצֵא
אֱלֹהִים מִדַּת הַדִּין, ה' מִדַּת הַרְחָמִים. וְאָף
עַל פִּי שְׁמֵדַת הַדִּין הִיא - מִדַּת רַחֲמִים
הִיטָה בּוֹ, שְׁאַלְמָלָא כְּךָ, נִחָרַב הָעוֹלָם, אֲכַל
לְמַעַן אוֹתוֹ מִדַּת הַרְחָמִים הִתְיַשֵּׁב הָעוֹלָם.

כל זמן שישראל עוסקים בתורה נשבר
כחם של העמים

"ה' עֵז לְעַמּוֹ יִתֵּן ה' יְבָרֵךְ אֶת עַמּוֹ
בְּשָׁלוֹם" (כט, יא): [זוהר תורה; זוהר חלק
ג' פ' ויקרא דף יג.] אמר רבי חייא, אין דבר
בעולם שישבר הכחות של עמים עכו"ם,
מלבד בזמן שישראל עוסקים בתורה,
שכל זמן שישראל עוסקים בתורה, בחינת
הימין נתגבר, ונשבר הכח והתוקף של
העמים עכו"ם, ולפיכך נקראת התורה
"עז", ככתוב: "ה' עֵז לְעַמּוֹ יִתֵּן".

הגזרות על ישראל בזמן שאין עוסקים בתורה
"ה' עֵז לְעַמּוֹ יִתֵּן ה' יְבָרֵךְ אֶת עַמּוֹ בְּשָׁלוֹם" (כט,
יא): [זוהר תורה; זוהר חלק ב' פרשת בשלח דף
(מ.נ.) ובזמן שישראל אין עוסקים בתורה,
בחינת השמאל נתגבר, אז נתחזק כחות העמים
עכו"ם, ושולטים על ישראל, וגוזרים עליהם
גזרות שאין יכולים לעמוד בהם, ובעבור זה
גלו ישראל מארצם ונתפזרו בין האומות, זהו
שכתוב: "עַל מָה אֲבָדָה הָאָרֶץ וְגו'" "וַיֵּאמֶר
ה' עַל עֲזָבְכֶם אֶת תּוֹרָתִי" (ירמיהו ט, יא-יב).
דברי תורה מרבים שלום בעולם. ודברי
התורה מרבים שלום בעולם, ככתוב: "ה'
עֵז לְעַמּוֹ יִתֵּן ה' יְבָרֵךְ אֶת עַמּוֹ בְּשָׁלוֹם".

במבול שכתוב אֱלֹהִים בְּכָל מְקוֹם? לָמָּה
לֹא כְתוּב וְה' אֱלֹא שְׁנִינּוּ, בְּכָל מְקוֹם
שְׁכָתוּב וְה' - הוּא וּבֵית דִּינּוּ. אֱלֹהִים סָתָם -
דִּין לְבַדּוֹ. אֱלֹא בְּסָדוּם נַעֲשֶׂה דִין, וְלֹא כְּדִי
לְהַשְׁמִיד אֶת הָעוֹלָם, וּמִשׁוּם כֶּךָ הוּא
הַתְּעַרֵּב עִם דִּין. אֲכַל בְּמַבּוּל כָּל הָעוֹלָם
הַשְׁמִד, וְכָל אוֹתָם שְׁנַמְצָאוּ בְּעוֹלָם. וְאִם
תֹּאמֶר, שְׁהָרִי נַח וְכָל מָה שְׁעַמּוֹ נִצְלוּ - הָרִי
נִסְתָּר מִהָעֵינַי הָיָה, שְׁלֹא נִרְאָה, וְעַל כֵּן כָּל
מָה שְׁנַמְצָא בְּעוֹלָם הַשְׁמִיד אוֹתוֹ. וְעַל זֶה
וְה' - בְּגִלּוּי, וְלֹא הַשְׁמִיד הַכֹּל. אֱלֹהִים -
נִסְתָּר, וְצָרִיף לְהַשְׁמִיר, שְׁהָרִי מִשְׁמִיד הַכֹּל.
וְלָכֵן אֱלֹהִים לְבַדּוֹ הָיָה, וְסוּד זֶה - (תהלים כט)
ה' לְמַבּוּל יִשָּׁב. מָה זֶה יִשָּׁב? אֲלֵמָלָא מְקָרָא
כְּתוּב, לֹא יְכוּלִים לוֹמַר. יִשָּׁב - יִשָּׁב לְבַדּוֹ,
שְׁלֹא בָּא עִם דִּין. כְּתוּב כַּאֲן יִשָּׁב, וְכָתוּב שָׁם
(ויקרא יג) בְּדָד יִשָּׁב, לְבַדּוֹ. וְסוּד לְמַדְנּוּ,
הַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא נִסְתָּר וְגִלּוּי. גִּלּוּי הוּא
בֵּית דִּין שְׁלֵמָטָה. נִסְתָּר הוּא הַמְּקוֹם שְׁכָל
הַבְּרָכוֹת יוֹצְאוֹת מִשָּׁם. מִשׁוּם כֶּךָ, כָּל דְּבָרֵי
אָדָם שֶׁהֵם בְּנִסְתָּר, הַבְּרָכוֹת שׁוֹרֵת עֲלָיו.
וְכָל אוֹתָם שְׁבַגְלוּי, אוֹתוֹ מְקוֹם שֶׁל בֵּית דִּין
שׁוֹרָה עֲלָיו, מִשׁוּם שֶׁהוּא מְקוֹם בְּגִלּוּי.
וְהַכֹּל הוּא בְּסוּד עֲלִיוֹן כְּמוֹ שְׁלֵמָעֵלָה.

מִדַּת הַדִּין הוּא גַם כֵּן רַחֲמִים

ה' לְמַבּוּל יִשָּׁב (כט, י): [זוהר חדש פ' נח דף
כ"ז:] אָמַר רַבִּי יִצְחָק, מִהוּ שְׁכָתוּב
(תהלים כט) ה' לְמַבּוּל יִשָּׁב, וְכִי לְדוֹר הָיָה
לוֹמַר דְּבָר זֶה, וְכָל הָעוֹלָם יוֹדְעִים שֶׁהוּא
רִאשׁוֹן וְאַחֲרוֹן וְאִזִּי וְקֹדֶם? אֱלֹא, אָמַר רַבִּי